Plaer o felicitat

Per DavidG el dv., 11/12/2020 - 11:13

Em resulta molt suggerent l'afirmació del pediatra endocrinòleg estatunidenc, Robert H. Lustig quan afirma que solem confondre plaer amb felicitat. La recerca del plaer desemboca a llarg termini en frustració. En canvi cercar la felicitat, tot i que pot ser menys plaent d'entrada, apunta cap a un estat de pau interior que pacifica també l'entorn.

Aquesta afirmació, científicament ben fonamentada, projecta llum sobre el nostre aprenentatge de la pregària. Ens fa veure que el nostre desig de pregar ha d'aprendre a conviure en una paradoxa essencial:

- La recerca de la millor manera per a comunicar-nos amb el Senyor ha de ser una recerca quieta, no possessiva.
- El gust per l'encontre haurà de ser la satisfacció de l`ànima, no el pessigolleig del cervell.
- La mirada que pretén veure la llum haurà de deixar-se il·luminar per ella, més que tafanejar-la.
- Les passes vers la seva Presència m'hi duran perquè son atretes, no per la pruïja d'arribar-hi.
- La Paraula de Déu m'interpretarà a mi, més que jo llegir-la a ella arrabassant-li respostes.
- El cos de Crist no m'alimenta perquè jo l'ingereixi sinó per la comunió amb la comunitat que hi combrega.
- La plenitud de la dignitat dreçada sols és possible en la prostració davant Aquell que aixeca d'entre els morts.
- La decisió més alliberadora pren vida en nosaltres quan fem ofrena generosa de la pròpia llibertat.
- La benaurança no rau en el que jo percebi del moment present sinó en el que es percebut entre tots: els qui hi som, els que ens han precedit i els que vindran.

De manera que quan preguis no t'inquietis per cercar la teva satisfacció personal. Cerca més aviat la felicitat, efecte colateral de l'amor que us teniu amb el Senyor.